

Protokoll fört vid enskild föredragning

Social- och miljöavdelningen
Miljöbyrån, S4

Beslutande

Vicelanråd
Camilla Gunell

Föredragande

Vik. miljöingenjör
Mia Westman

Justerat

Omedelbart

Ärende/Dnr/Exp.

Beslut

Nr 134

Lagstiftningspm om ändring av landskapslagen (2008:124)

om miljöskydd

ÅLR 2016/9327

233 S4

Landskapsregeringen beslöt överföra lagstiftningspm, **bilaga 1 S416E62** till lagberedningen för lagstiftningsåtgärder.

Nr 135

Kommissionens direktiv (EU) 2015/2087 av den 18 november om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG om mottagningsanordningar i hamna för fartygsgenererat avfall och lastrester

ÅLR 2015/11425

Notifieringen antecknades till kännedom.

12.12.2016

PM

Ändring av landskapslagen (2008:124) om miljöskydd och eventuellt ny blankettlag**KLARLÄGGANDE AV PROBLEMET OCH DESS ORSAKER SAMT BEHOVET AV ÅTGÄRDER****Bakgrund och nuläge**

Fluorerade växthusgaser (nedan F-gaser) bidrar till klimatförändringen, och därför övervakas utsläppen av vissa F-gaser genom Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar. Med F-gaser avses fluorkolväten, perfluorkarboner (perfluorkolväten) och svavelhexafluorid.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser, nedan den gamla F-gasförordningen, antogs den 17 maj 2006 och trädde i kraft den 4 juli 2006. I förordningen finns bestämmelser om skyldigheten att kontrollera utrustning, skyldigheten att återvinna F-gaser för att säkerställa deras återanvändning, regenerering eller destruktion, minimibehörighetskraven för personal och företag, rapporteringsskyldigheten, skyldigheten att märka utrustning och produkter samt begränsningarna av och förbuden mot användning av F-gaser i vissa industriella processer och för vissa användningsändamål.

Miljövård hör enligt 18 § självstyrelselag (1991:71) för Åland till landskapets lagstiftningsbehörighet. Den gamla F-gasförordningen genomförs på Åland genom landskapslag (2008:124) om miljöskydd, nedan miljöskyddslagen, gällande straffbestämmelser samt genom landskapsförordning (2010:81) om tillämpning i landskapet Åland av statsrådets förordning om underhåll av anläggningar som innehåller ämnen som bryter ned ozonskiktet samt vissa fluorerade växthusgaser, nedan blankettförordningen, som bl.a. reglerar vilken myndighet som ska sköta förvaltningsuppgifterna.

Förändringsbehov

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, nedan F-gasförordningen, som har ersatt den gamla F-gasförordningen föreskriver på unionsnivå vissa av de frågor som tidigare reglerats nationellt och förutsätter därför nationella lagstiftningsförändringar.

I riket har man valt att ta in ett helt kapitel i miljöskyddslagen (527/2014) för att reglera frågor i anslutning till F-gasförordningen, tillsammans med den nära besläktade reglering som krävs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, nedan ozonförordningen. Kapitel 17 i rikets miljöskyddslag utgörs av 159-166 §§ och reglerar den kompetens som krävs av dem som hanterar ämnen som bryter ned ozonskiktet samt vissa fluorerade växthusgaser och hur kompetensen visas, visande av kompetens i en annan stat inom EES, ansvarig för verksamheten samt anordningar, certifiering, läckagekontroller, myndighetsregister, lämnande av uppgifter om fluorerade växthusgaser samt myndigheternas anmälningsskyldighet.

Bestämmelserna i miljöskyddslagen kompletteras av statsrådets förordning om kompetenskrav för den som hanterar anordningar som innehåller fluorerade växthusgaser eller ämnen som bryter ned ozonskiktet (766/2016), nedan behörighetsförordningen. Genom behörighetsförordningen upphävs den statsrådets förordning som fortfarande är tillämplig på Åland genom blankettförordningen.

Myndighetsuppgifter och lagstiftningsform

Den i såväl F-gasförordningen som ozonförordningen reglerade certifieringen av behöriga personer och verksamhetsutövare handhas i riket av Säkerhets- och kemikalieverket. På Åland saknas de resurser och den kompetens som certifieringen kräver och idag hänvisas även åländska aktörer till Säkerhets- och kemikalieverket. För att tydliggöra detta förfarande och säkerställa kontinuiteten i det borde en överenskommelseförordning utfärdas.

För att främja möjligheterna till en överenskommelseförordning skulle blankettlagstiftning gällande det aktuella kapitlet i rikets miljöskyddslag vara att föredra framom en fulltextversion för vilken man inte kommer att kunna garantera uppdaterad överensstämmelse med förändringar i rikets lagstiftning. Ett visst behov av särskilda skrivningar i förhållande till rikslagstiftningen föreligger men det torde vara hanterligt även i formen av blankettlag.

Om man av lagtekniska skäl väljer att ta in bestämmelserna i fulltext i miljöskyddslagen, i kombination med att göra behörighetsförordningen tillämplig på Åland genom blankettförordning, kommer det att föreligga ett behov av kontinuerlig uppföljning av förändringar i rikets miljöskyddslag.

Förändringen och dess följder

På grund av den lagstiftningstekniska karaktären har ändringarna i lagen inga konsekvenser för verksamhetsutövarnas, myndigheternas eller medborgarnas ställning utöver vad som direkt orsakats av F-gasförordningen.

Tidsplan

Lagstiftningsarbetet brådskar. I enlighet med F-gasförordningen och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2065 av den 17 november 2015 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014, av formatet för medlemsstaternas anmälan av utbildnings- och certifieringsprogram, ska medlemsstaterna senast den 1 januari 2017 anmäla bestämmelser om sanktioner samt certifierings- och utbildningsprogram till kommissionen.